

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۶/۱۶

س. ح. روغ

به اوضاع جاری وطن چگونه بنگریم؟

گفتار بیست و سوم

بی شک بیشکیک !!

دو روز پیش به تاریخ ۱۴ جون ۲۰۱۹ نصیر فیاض گرامی بحثی داشت در باره ادعای «شورای» کاندیدان انتخابات ریاست جمهوری در این باره که مردم به دعوت آنان لبیک بگویند، و به اعتراضات ملیونی به جاده ها برآیند؛ جناب عبدالرحیم ایوبی نماینده مردم کندهار در این بحث گفت:

«در این وطن ما قانون اساسی داریم؛ در این وطن رئیس جمهور به اراده مردم و به رأی شفاف انتخاب شده است؛ اما در همین نظام همه روزه اولاد ما کشته می شود؛ پس ما باید جلو همان کسانی را بگیریم که قانون اساسی را زیر پا می کنند؛ ما باید جلو کسانی را بگیریم که به ناموس مردم و به ناموس خواهران ما تجاوز می کنند... کودکان ما را می کشند؛ رشوت می گیرند؛ چور و چپاول می کنند؛

سبب بدبختی، سبب فحشاء، سبب رشوت، و سبب تلفات ملکی و نظامی همین حکومت موجوده است...

حالی وضع چنین شده که آشکارا به ناموس مردم تجاوز می کنند... بالای قول اردوی شاهین حمله شده است؛ سربازان و افسرانی که در دفاع از ناموس وطن زخمی شده اند... مادر و زن سرباز زخمی می آید به عیادت مریض خود به شفاخانه ... در پایوازی به ایشان تجاوز می شود...

غنی باید آماده شوی!

تحمل و صبر مردم بالاخره به پایان می رسد!

من تحمل يك نظام ظالم را ندارم!

تا هنگامی که در این وطن آبروی زن و مرد امن نه شود... قیام بر ضد این حکومت فرض است... در غیر آن فساد، تجاوز جنسی و کشتار مردم دوام پیدا می کند «

این سخنان از زبان یک وکیل صاحب وقار شورای ملی جاری می شود؛ ایوبی یک پشتون است؛ از قندهار است؛ طالب نیست؛ و ظاهراً نزد «شورای نامزدان» هم به خواستگاری نرفته است!

سخنان ایوبی، اوضاع آشفته یک کشوری را برملا می سازند که در این کشور، حکومت، هر روز، و پیوسته بیشتر، از صیانت ناموس و جان و مال مردم عقب می ماند؛

مردم حق دارند اعتراض کنند که حکومت چرا ضروری ترین اصول تأسیس خود را ادا نمی کند؟

مردم حق دارند چنین یک حکومت را نامطلوب بشمرند!

مردم حق دارند بر علیه چنین حکومتی اعتراض کنند!

مردم حق دارند به چنین حکومتی رأی ندهند!

قضاوت درباره سخنان ایوبی را به خوانندگان، و به مطلعان امور از نزدیک، واگذار می کنیم؛ اما در همین جا به یک معمای اوضاع کنونی کشور بر می خوریم و در حیرت فرو می رویم:

همین سخنان را که ایوبی میگوید؛ همین سخنان را حریف های انتخاباتی داکتر غنی هم میگویند! حتی همان قضایی را که خود ایشان ایجاد کرده اند، و خود شان آنرا مستقل ساخته اند، باز خود شان گفتند که این قضا بی فانوس است! و در قاموس ما کسی که قضایای ناموسی را به این قضا راجع میسازد، آن کس از نسل سیتروس است!

فضا بناگاهان ساز نکند، اما از قضای روزگار همین قضا دهان باز بکند که نی! ما این مسایل ناموسی را که بر ارگ اتهام وارد آمده حتما بررسی میکنیم؛ و در اجلاس علنی و در حضور جامعه مدنی و رسانه ها بررسی میکنیم!

سوال در این نیست که این حریفان خودشان در تأسیس این آشفتهگی سرتاسری در افغانستان چه دستی داشته اند و دارند؟ سوال در این هم نیست که چرا و چگونه از میان همین کاندیدان صدا بر می خیزد که از میان برداشتن یک کوهبندی یک «ضایعه ملی» شمرده شود؟ و یک، امپراطور دشت بندی، بیعانه وارد می کند؛ و به یاد کوهبندی بیانیه پُرچور صادر می کند؟

سوال در این هم نیست که آیا برای پایان دادن به این آشفتهگی سرتاسری، بالاخره ضرور است که باند های خود سری سازمان یافته در وطن از میان برداشته شوند؟ و یا ضرور نیست؟

چرا نمی بینم که دولت سختکوش است تا دامنش از آلودگی لای ولوش پالوده شود؟ چرا خوش ما نمی آید بینیم که قوای مسلح افغان برای بارنخست پس از سالیان دراز شیر واری وارد ولسوالی شیرزاد ننگرها شد؟ چرا نمی بینیم که قطعه سرخ طالبان در ننگرها نابود شد؟ که ولسوالی دای چوپان زابل باز گرفته شد؟ که ولسوالی پشتونکوت ولایت فاریاب دوباره تسخیر شد؟ که در ولایت فراه ۵۳ لابر اتوار مواد مخدر نابود گردانیده شدند؛ و که با این همه فعالیت ها، تنها امسال در بخش امنیتی یک میلیارد دالر صرفه جویی هم شده است؟

سوال در این هم نیست که خی اینقدر پول بی حساب که در سال های گذشته در سکتور امنیتی مصرف می شدند، برای چی کاری مصرف شده اند؟

خیر اس که این سوال ها اصلا مهم نیستند! سوال اصلی در یک جای دیگر است:

همین مجاهدان راه کرسی، که سی دفته آیت کرسی خواندند، تا مردم را به بغاوت عاصی بسازند، همین ها اینک دو روز از موعد ایشان گذشته است، چرا به جاده ها نبرآمده اند؟ کجاست آغای «خردوان» که گفته بود ما کتی یک میلیون پالان قتی، از جاده اگه پاده نسازیم، نمی مانیم؟

چی گپ شده؟ از حکومت ترسیده اند؟ نی بابا! حکومت امروزه خو وسیله ای حتی برای ترساندن خود، ندارد!

گپ در این است که جناب داکتر خلیل‌زاد گفت ما می‌دانیم که یک عده به تحریک کشورهای همسایه تلاش دارند تا امنی جور کنند و اگر ما را مجبور بسازند، افشا می‌کنیم!

پس آیا این چند نفر از نام بدی ترسیده‌اند؟ نی بابا!

این‌ها از این ترسیده‌اند که میلیون‌ها و میلیارد‌ها دالری که دزدی کرده‌اند در بانک‌هایی ذخیره شده‌اند که در زیر نظارت امریکا هستند؛ و امریکا می‌تواند فقط با یک هدایت تمام‌داری‌های بادی آورده‌اینان را برباد دهد!

گپ در این جا است هموطن عزیز!

این مدعیان کرسی، پیشانی‌ترشی‌های ساختگی‌شان از برای حفظ مواشی باختگی‌شان است! جامعه جهانی می‌گوید که ما در افغانستان زیاد تر از یک هزار میلیارد دالر مصرف کرده‌ایم؛ معلوم است که این پول بزرگ را بالای سر افغانان دور دادند، تا به افغانان دوران سر دادند! اما این هم معلوم است که امروز افغانستان مجبور است برای ساختمان بند‌های آبی خود ۸ میلیارد دالر از بانک جهانی قرضه بگیرد!

این همه پول چگونه زیر زده شد؟ و به کدام جیب‌ها سرازیر زده شد؟

این است سوالی که تاریخ یخن دریده، در برابر این همه مدعیان چشم‌دریده می‌گذارد! سوریه هم به جنگ داخلی برده شد اما در پنج سال دامن جنگ کوتاه شد؛ چرا جنگ افغانستان در دامن کوهبندی‌ها، بندی شد؟

گپ در این جا است هموطن عزیز!

یک هزار دزد، گنبد زد، تا وطن را از تو بدزد!

بلی هموطن عزیز! این درست است که سرای تان در دست و ایسرای است! ولی ای وای اگر رأی تان برای چورسرای است!

بروز ۱۴ جولای اجلاس سران شانگهای در بیشکیک دایر شد.

مسأله افغانستان یک موضوع محوری مباحثات مجلس بیشکیک بود؛ و در این رابطه سخنرانی داکتر غنی، توجه همه حضار را برانگیخت؛ تصاویر نشان می‌دادند که صدراعظم هند با یک توجه عمیق به سخنان غنی گوش می‌داد؛ چند نکته در بیانیه غنی قابل توجه و تعمق هستند:

یکی این که غنی به ماهیت پروسه‌های جاری در آسیا، و مقام افغانستان در این پروسه‌ها، اشاره دقیقی داشت: «ما، اکثریت مردم افغانستان، به صورت مشتاقانه دیدگاهی را دنبال می‌کنیم تا بتوانیم نهاد‌های نظام جمهوری اسلامی خود را بسازیم، از صلح، وحدت و همبستگی ملی در داخل کشور برخوردار شویم و به عنوان محور اتصال منطقه بی‌چهار راه آسیا و بستری برای همکاری‌های منطقه‌یی و جهانی عمل کنیم. سرمایه‌گذاری بر اتصال منطقه‌یی و تجدید همکاری‌های منطقه‌یی و بین‌المللی، اقداماتی خواهد بود که برای دستیابی به دیدگاه متذکره اتخاذ خواهیم کرد. روند مبدل شدن به چهار راه انرژی و دهلیز ترانسپورتی بین آسیای میانه، آسیای جنوبی، ایران و خلیج در حال تحقق یافتن است... یک اجماع کامل را در رویکرد منطقه‌یی برای رفاه و امنیت جمعی کشورهای ما ایجاد کنیم.. علی‌رغم و هم و بی‌باوری جهانی، دولت‌های عضو سازمان همکاری‌های شانگهای دلایلی برای تجلیل و خوش بینی دارند... بستری را برای تحول تاریخی اوراسیا به یک براعظم اقتصادی {اقتصاد قاره‌یی} ایجاد کرده است.»

دیگری درباره پروسه صلح در افغانستان صلح، رییس جمهور غنی در برابر «خطر رویکردهای پراکنده برای صلح» هشدار داد، و افزود:

«یک افغانستان صلح‌آمیز و امن، دو یا سه برابر منفعت برای منطقه، تمام کشورهای عضو و ناظر سازمان شانگهای و جهان در پی خواهد داشت. ما روی حمایت و همکاری شما برای به دست آوردن جایگاه حقیقی خود به عنوان چهار راه آسیا در براعظم اقتصادی اوراسیا و سیستم همکاری بین‌المللی، حساب می‌کنیم. یک ائتلاف منطقه‌یی و بین‌المللی برای صلح باید شکل گیرد تا یک چارچوب منسجم برای گفتگو مذاکره ایجاد گردد، یک کارگروه منطقه‌یی با گروپ شانگهایی کار کند تا برنامه‌ها و پروژه‌های موفق و سودمند را در راستای اتصال منطقه‌یی و کاهش فقر شکل دهد. باتوجه به اینکه صلح دارای ابعاد متعدد است، دست یافتن به یک موافقت‌نامه صلح با طالبان می‌تواند بمثابة یک مؤلفه کلیدی برای کاهش خشونت عمل کند. با در نظر داشتن تعهد ایالات متحده آمریکا مبنی بردستیابی به یک راه حل سیاسی با اعتبار، ما از هماهنگی مناسب برای ایجاد اجماع بین‌المللی مورد نیاز روی صلح، با تمام شرکای خویش برخوردار هستیم. هرچند پیشرفت در خصوص صلح نیازمند اجماع منطقه‌یی و دانستن وابستگی‌های طالبان با حامیان شان است؛ منتظر هستیم تا یک گفتگوی همه‌جانبه و سازنده با نخست وزیر عمران خان به تاریخ ۲۷ جون ۲۰۱۹ داشته باشیم»

با ملاحظه به صرفاً همین دو بند، گپ کسانی را مسترد می‌کنیم که می‌گویند غنی از سیاست خارجی چیزی نمی‌داند! موضوع بعدی مورد توجه در بیشکیک یک ائتلاف نو در میان ترکیه و ایران و چین و روسیه بود که بنظر می‌رسد هند هم در آن شریک خواهد شد و ائتلاف نیات خود را برای مقاومت در برابر سختگیری‌های آمریکا ابراز میکنند؛ و بالاخره از یک دیدار محرمانه در میان چین و هند و روسیه گزارش داده شد؛ معلوم است که مشکلات میان چین و هند بزرگ است و سابقه طولانی دارد؛ اما این سه قدرت بزرگ آسیایی بالاخره فهمیده اند که باید بکوشند تا زبان یگدیگر را بفهمند؛ هند جای مهمی در ستراتیژی جنوب آسیای آمریکا دارد؛ هدف اصلی این ستراتیژی مهار کردن چین است؛ از این نظر این مذاکرات محرم سه جانبه باید توجه زیادی را در واشنگتن بیانگیزد.

هند در سیاست خارجی خود بطور عنعنوی بسیار محتاط است؛ و هیچگاه قصد نمی‌کند پیش از دیگران گام بردارد؛ اما همین هند خود را ناگزیر دید در برابر تعذیرات اقتصادی آمریکا بالای صنایع فولاد و الومینیوم هند عکس العمل نشان بدهد؛ و اخیراً بالای ۲۶ قلم محصولات وارداتی آمریکا تعرفه وضع کرد؛ از جانب دیگر فشارهایی که آمریکا مشترکاً بالای هند و ترکیه وارد کرده است، این دو کشور مهم را با هم نزدیک تر ساخته است؛ فرید زکریا اخیراً در تحلیل خود تحت عنوان «نابودی قدرت آمریکا به دست خود» نوشت که آمریکا در سال اخیر راهی را پیمود که دوران هژمونی آمریکا در جهان را بسرعت پایان رسانید!

۱۴ جون ۲۰۱۹ عمران خان در اجلاس سران شانگهای شانه‌های خود را سرچپه جای بجای کرد؛ در همین روز ۱۴ جون کلدار پاکستانی یک اُفت «زبردست» داشت؛ ۱۷۵ کلدار پاکستانی هم نتوانست یک دالر امریکایی را خریداری کند؛ اُفت اقتصادی پاکستان دامنه وسیعتری یافت؛ شخصیت‌های سرشناس سیاسی پاکستان به جرم پولشویی به زیرخانه کالا شویی انداخته شدند؛ امیدواری عمران خان به قرضه‌هایی بود که بانک جهانی برایش می‌داد؛ اینک جناب پامپو اعلان کرد که آمریکا از سپردن این قرضه‌ها به پاکستان ممانعت می‌کند؛

مشکلات سیاسی داخلی پاکستان هم شدت می گیرند؛ رهبران نهضت حفاظت پشتون یکی پشت دیگری زندانی می شوند اما در سرتاسر پاکستان و جهان به دفاع از پشتون ها و نهضت حفاظت پشتون مظاهرات و راهپیمایی ها برآه انداخته شدند؛ برای بارنخست وکلای مدافع پاکستان به تظاهرات وسیع به حمایت از اعتراضات پشتون ها پرداختند و شعارشان همان شعار نهضت حفاظت پشتون بود: « دهشت گری از اردوی پاکستان می آید!! »

نیروهای امنیتی افغانستان یک لاری را بازداشت کردند که از پاکستان به سوی کابل در راه بود و هفت تن مواد منفجره در آن جابجا شده بود؛ علاوه بر مواد منفجره، در لاری ۳۵ بشکه شراب هم منتقل می شد؛ تا «مجاهدان فی سبیل آی اس آی» اول ویسکی بزنند! و بعد به امر پاکستان برای کشتار مردم کابل چوسکی بزنند!

•
بگفت غنی «جنگ در افغانستان و بالای افغانستان» کماکان جریان دارد.

شخصیت سرشناس سیاسی افغان جناب مایار نوشت: «جهان، جنگ و صلح افغانستان را دست کم نگیرد»؛ جناب حامد کرزی، رییس جمهور قبلی افغانستان نیز اخیراً در این مورد ابراز نظر کرده است؛ وی گفته است:

« سوال مطرح می شود که چرا پروسه صلح آهسته به پیش می رود.

امریکا هر روز کشور و خانه های ما را به عنوان جنگ با طالبان بمباران می کند، و ما خواهان پایان این بمباران ها هستیم و می خواهیم که کشور ما از هیچ ناحیه بی آسیب نبیند. نظامیان امریکا شدت حملات بر مردم افغانستان و خانه های شان را افزایش داده اند و با بمباران خود زنان و اطفال ما را می کشند حملات به خانه های مردم فوراً توقف یابند...

ما نمی خواهیم افغانستان جای رقابت بین کشورهای بزرگ باشد، برعکس می خواهیم افغانستان جای تفاهم و همکاری کشورهای بزرگ جهان باشد.

انتخابات زمانی عادلانه و خوب برگزار می شود که ما آزاد باشیم. متأسفانه در انتخابات ما امریکا و متحدینش دست بسیار دراز و نادرست دارند. دست غرض دارند. من به این عقیده استم که نتیجه انتخابات ۲۰۰۹، ۲۰۱۰، ۲۰۱۴ و انتخابات پارلمان اخیر نشان می دهد که مملکتی که در آن دست شدید خارجی باشد، نمی تواند انتخابات آزاد، عادلانه و سرتاسری را برگزار کند»

چنین گفت جناب حامد کرزی!

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

به اوضاع جاری وطن چگونه بنگریم؟ (گفتار ۲۳)

Rogh_h_۴۱_ba_aozaaye_watan_tshiguna_bengarem_۲۳.pdf